

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

Ways of Developing Learning behaviors of the students

ฉัตรดาว ไชยหล่อ

อัญชลี สุวรรณะ

สุจินต์ สุวรรณ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ชื่องานวิจัย	แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา
ชื่อ สกุล	นางฉัตรดาว ไชยหล่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญชลี สุวรรณะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจินต์ สุวรรณ
สาขาวิชา และคณะ	ธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2555 จำนวน 214 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยศึกษาพฤติกรรมเรียนรู้ 10 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมเรียนรู้ด้านทัศนคติในการเรียน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีพฤติกรรมเรียนรู้ในระดับเหมาะสมปานกลาง 2. แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมเรียนรู้ของนักศึกษา ผู้สอนควรมีวิธีการและเทคนิคที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ เรียนรู้ทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของนักศึกษาซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม ผู้สอนและนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกัน ทำให้สอนและเรียนอย่างสนุกสนาน ส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมเรียนรู้ให้ดีขึ้น

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียนรู้

Title	Ways of Developing Learning behaviors of the students
Author	Chatdaw Chailor Aunchalee Suwanna Sujin Suwan
Major program	Home Economics Business
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study the learning behaviors of students in Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Srivijaya 2) study to ways of Developing Learning behaviors of the students .

The sample for the study were. Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Srivijaya students. Year 2012 of 214 people by questionnaire as a tool to collect statistics for the data analysis is the percentage standard deviation.

The results showed that 1) A Study of Students Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Srivijaya students have found that the subjects displayed learning behaviors in an overall picture at a moderate level of appropriateness. When considered in each aspect, it was found that these students exhibited learning behaviors in the aspect of attitude at a high level of appropriateness. In other aspects, it was found that learning behaviors were manifested at the moderate level of appropriateness. 2) Ways of Developing Learning behaviors of the students Instructors should have a variety of methods and techniques in teaching management. Learn to understand the behavior of students. This will help the instructor organized properly. Teachers and students have positive attitudes towards each other. Make teaching and learning fun Affect the development of learning behaviors.

Keywords: Learning behaviors

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ให้การอุดหนุนทุนวิจัย
ขอขอบคุณหลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจการเกษตร สาขาการเกษตร คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ในการวิจัย รวมทั้งผู้ร่วมงานทุกท่านที่
ได้ช่วยให้งานนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้วิจัย

สิงหาคม 2557

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2. ตรวจเอกสาร	5
3. วิธีดำเนินการ	16
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	21
5. สรุปผล และข้อเสนอแนะ	36
เอกสารอ้างอิง	42
ภาคผนวก	44
ประวัติผู้วิจัย	55

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	21
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน	22
3	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านทัศนคติในการเรียน	23
4	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน	24
5	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน	25
6	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน	26
7	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน	27
8	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้	28
9	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ	29
10	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	30
11	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ	31
12	แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

เป้าหมายที่สำคัญของการศึกษาคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคมและระบบการศึกษาที่ดีจะต้องสร้างให้บุคคลประสบความสำเร็จ ความสำเร็จในที่นี้หมายถึงความสำเร็จในการเรียน ความสำเร็จในการประกอบอาชีพและความสำเร็จในชีวิต (ทศพร ประเสริฐสุข, 2545) และพระราชบัญญัติของการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

พฤติกรรมการเรียน เป็นการแสดงออก ในการปฏิบัติตัวของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนซึ่งสามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิการจำ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูล หรือการเตรียมตัวสอบ และพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาด้วยการฝึกฝนและมีประสบการณ์ โดยเฉพาะวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยครั้งจะนำไปสู่นิสัยในการเรียนที่ดี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในการเรียน และจะเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียน การประกอบอาชีพและความสำเร็จในชีวิตได้ (นุชนาฏ วรยศศรี, 2544)

พฤติกรรมการเรียนมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่เริ่มเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมาก ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อให้คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปประกอบการจัดกระบวนการเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมการเรียนให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.2.2 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.3.2 แนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพื่อใช้ในการปรับปรุงด้านการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในด้านการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกลยุทธ์ในการสอบ และการเตรียมตัวสอบ

1.4.2 หาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยนำผลการวิจัยในข้อ 1. มากำหนดเป็นกรอบในการสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน

การสอน แล้วเก็บข้อมูลจากผู้ที่มีประสบการณ์ ซึ่งต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ 1) เป็นอาจารย์สอนในระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 10 ปี 2) เป็นผู้มีประสบการณ์/เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ 3) เป็นผู้มีองค์ความรู้/เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต่อการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในด้าน การเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกลยุทธ์ในการสอบ และการเตรียมตัวสอบ

ทัศนคติในการเรียน หมายถึง ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษาและความสำเร็จในการเรียน เช่น ความสามารถหรือวิธีการต่าง ๆ ที่นักศึกษาใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จหรือประสบความสำเร็จในการเรียน

แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามีความขยันเอาใจใส่ มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จ

การจัดการเวลาในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาวางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ

ความวิตกกังวลในการเรียน หมายถึง ระดับความกังวลของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในสถานศึกษา

การมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาที่มีความสนใจต่อเหตุการณ์ในขณะเรียน

กระบวนการสร้างและใช้ความรู้ หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาสามารถใช้การจินตนาการ กลวิธีในการจัดการ และทักษะของเหตุผลหรือวิธีการในการเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่พวกเขากำลังจะเรียนรู้และจดจำ

การเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ หมายถึง ทักษะของนักศึกษาที่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดสำคัญมาก และส่วนใดที่ไม่ค่อยมีความสำคัญกับรายละเอียด

การใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถใช้ข้อมูลหรือตัวอย่างที่มีอยู่ช่วยเหลือในการเรียนและค้นคว้าข้อมูล

การทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน หมายถึง จินตนาการ หรือการสร้างภาพอันเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ หมายถึง การเตรียมตัวในการสอบของนักศึกษา ซึ่งรวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการท่องจำ

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการ แนวทางส่งเสริมเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

2.1 พฤติกรรมการเรียน

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากกลไกที่ซับซ้อน อันเกิดจากองค์ประกอบหลายประการ การหล่อหลอมพฤติกรรมอาจมีทั้งพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ และพฤติกรรมในเชิงทำลาย การที่จะเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ จะต้องสังเกตทั้งการกระทำของบุคคล ซึ่งการสังเกตพฤติกรรมเพียงพฤติกรรมบางอย่างอาจก่อให้เกิดผลสรุปที่ผิดพลาดได้

พฤติกรรม คือ การกระทำที่ตอบสนองต่อความต้องการ เป็นการแสดงออกคำสั่งที่เป็นความปรารถนาและไม่ปรารถนา เป็นพฤติกรรมแบบง่าย ๆ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าและเป็นที่ยอมรับของสังคม (สุจินต์ สุวรรณ, 2547)

การเรียนเป็นประสบการณ์ที่สำคัญสำหรับชีวิต เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอก การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการกำกับตนเอง การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมอันมีผลจากการฝึกฝน และประสบการณ์ที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม การเรียนอาจเกิดขึ้นเองจากกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์เมื่อได้รับประสบการณ์ แต่มิใช่เกิดจากสัญชาตญาณ หรือวุฒิภาวะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนว่าหมายถึง การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์มาเรียนครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายของครูสรุปเป็นความเข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนเองที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาของกึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรม

การเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

นุชนาฏ วรยศศรี (2544) สรุปว่าพฤติกรรมการเรียน เป็นการแสดงออก ในการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนซึ่งสามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิการจำ การใช้เทคนิค ต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูล หรือการเตรียมตัวสอบ และพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาด้วยการฝึกฝนและมีประสบการณ์ โดยเฉพาะวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยครั้งจะนำไปสู่นิสัยในการเรียนที่ดี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในการเรียน

2.1.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา นำมาจากแบบทดสอบยุทธวิธีเรียนของสิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ที่ได้แปลและดัดแปลงข้อคำถามมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory—LASSI ของมหาวิทยาลัยเท็กซัส แห่งออสติน (University of Texas at Austin) โดย Weinstein, Palmer และ Schulte ที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1987 ในการวัดพฤติกรรมการเรียนหรือนิสัยในการเรียนแบ่งออกเป็น 10 ด้าน คือ (สิงห์ ไทยวงศ์, 2544 อ้างถึงใน เกษร พลอยโพธิ์, 2552)

1. เจตคติ (the attitude scale) หมายถึง เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษาและความสำเร็จในการเรียน เช่น ความสามารถหรือวิธีการต่าง ๆ ที่นักศึกษาใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จหรือประสบความสำเร็จในการเรียน (ตัวอย่างข้อคำถาม: ฉันรู้สึกสับสนและไม่แน่ใจว่าอะไรคือจุดมุ่งหมายในการเรียนของฉัน) นักศึกษาที่มีคะแนนในระดับนี้ต่ำ อาจจะเป็นคนที่ไม่เชื่อมั่นในสถานศึกษาของตนว่ามีความสำคัญเพียงไร และต้องการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายชีวิตในอนาคต

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (the motivation scale) หมายถึง การที่นักศึกษามีความขยันเอาใจใส่ มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จ (ตัวอย่างข้อคำถาม: เมื่อฉันได้รับงานที่ยาก ฉันไม่เคยยอมแพ้หรือเลือกที่จะศึกษาในเรื่องง่ายกว่า) นักศึกษาที่มีคะแนนในระดับนี้ต่ำ จะเป็นผู้ที่ต้องยอมรับและรับผิดชอบกับผลงานที่ออกมา และเรียนรู้ที่จะกำหนดเป้าหมายหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

3. การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน (the management scale) หมายถึง การที่นักศึกษา

วางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ (ตัวอย่างข้อคำถาม: ฉันจะตั้งใจเรียนเฉพาะที่เป็นเวลาใกล้สอบ) นักศึกษาที่มีคะแนนต่ำ อาจต้องการการพัฒนาการจัดการตารางเวลา หรือเทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยจัดการเวลาและหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา

4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน (the anxiety scale) หมายถึง ระดับความกังวลของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำมักจะพบประสบการณ์หลายอย่างที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลสูงในสถานศึกษา ส่วนนักศึกษามีระดับคะแนนสูงมักจะมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งชัดเจน (ตัวอย่างคำถาม: ฉันรู้สึกเป็นกังวลเกี่ยวกับคำตอบของฉันในการทดสอบครั้งนี้) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการการพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยในการลดความวิตกกังวลในเรื่องรอบตัวและสามารถให้ความสนใจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

5. การมีสมาธิต่อการเรียน (the concentration scale) หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาที่มีความสนใจต่อเหตุการณ์ในขณะนั้น (ตัวอย่างข้อคำถามในทางลบ: ฉันพบว่าในขณะที่เรียน ฉันคิดถึงสิ่งอื่นและไม่ได้ฟังอาจารย์ผู้สอนพูดถึงเรื่องอะไรในขณะนั้น) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบความสนใจของตนเอง และพัฒนาเทคนิคที่ทำให้มีสมาธิในการเรียนมากยิ่งขึ้น

6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (the information processing scale) หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาสามารถใช้การจินตนาการ กลวิธีในการจัดการ และทักษะของเหตุผลหรือวิธีการในการเรียนที่ช่วยให้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่พวกเขากำลังจะเรียนรู้และจดจำ เช่น ความรู้ที่มีคุณค่า และข้อมูลของสิ่งต่าง ๆ ในอนาคต (ตัวอย่างคำถาม: ฉันตีความสิ่งที่ฉันกำลังเรียนให้เป็นภาษาของตนเอง) นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำอาจมีความยากลำบากในการที่จะตีความหมายของข้อมูลหรือบทเรียน และไม่รู้วิธีการจำที่จะช่วยให้ตนเองนึกเรื่องราวหรือบทเรียนต่าง ๆ ได้ในภายหลัง

7. การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน (the selecting main ideas scale) หมายถึง ทักษะของนักศึกษาที่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดสำคัญมาก และส่วนใดที่ไม่ค่อยมีความสำคัญกับรายละเอียด (ตัวอย่างคำถาม: ป้อยครั้งที่ฉันลืมเก็บรายละเอียดจนไม่สามารถมองภาพรวมของเรื่องนั้นได้) นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำอาจต้องการการพัฒนาทักษะในการแยกเนื้อหาออกเป็น ส่วนต่าง ๆ และเน้นส่วนที่ควรสนใจ เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ (textbook) ซึ่งนักศึกษจะสามารถเข้าใจความหมายถ้าหากจับใจความสำคัญได้

8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (the study aids scale)

หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถใช้ข้อมูลหรือตัวอย่างที่มีอยู่ช่วยเหลือในการเรียนและค้นคว้าข้อมูล (ตัวอย่างคำถาม: มันมักจะช่วยเหลือตัวเองโดยการเปิด textbook เพื่อหาสิ่งที่ฉันต้องการ) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการการพัฒนาความเข้าใจว่าข้อมูลหรือตัวอย่างบทเรียนที่มีอยู่มีความสำคัญและวิธีการใช้ข้อมูลนั้นเพื่อช่วยเหลือตนเองให้เป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (the self testing scale)

หมายถึง จินตนาการ หรือการสร้างภาพอันเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น (ตัวอย่างคำถาม: ฉันจะหยุดอ่านหนังสือเป็นช่วง ๆ เพื่อจินตนาการถึงสิ่งที่ผู้เขียนกล่าว) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการการพัฒนาความเข้าใจและรู้ซึ่งเกี่ยวกับการทดสอบตนเอง และเรียนรู้เทคนิคในการจินตนาการข้อมูล และระดับของความเข้าใจ หรือความสามารถในการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังศึกษาอยู่

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (the test strategies scale) หมายถึง การเตรียม

ตัวในการสอบของนักศึกษา ซึ่งรวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการท่องจำ (ตัวอย่างคำถาม: ในการสอบหรือเขียนบทความ ฉันพบว่าฉันไม่เข้าใจว่าอะไรที่ผู้ถามต้องการหรืออะไรที่ทำให้คะแนนเสียในการสอบ) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวในการสอบ ซึ่งนักศึกษาสามารถที่จะหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการใช้ความรู้ที่เรียนมาในการสอบได้

2.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการณ์เรียน

2.2.1 ความหมายของการปรับพฤติกรรม

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) ได้ให้ความหมายของการปรับพฤติกรรม

หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรม หรือ หลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม โดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถ สังเกตเห็นได้หรือวัดได้ เป็นสำคัญและมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติ และไม่ปกติ พัฒนามาจากหลักการเรียนรู้

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) หมายถึง การนำเอาหลักการแห่งพฤติกรรม (Behavior Principles) ประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเป็นระบบโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกต และวัดได้เป็นสำคัญ

2.2.2 ขั้นตอนของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินการจัดการวางแผนงานโครงการกระทำตามแบบการวิเคราะห์พฤติกรรมว่ามีอยู่ 6 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย (Defining the Target Behavior) โดยจะต้องกำหนดให้เฉพาะเจาะจง สังเกตได้ และวัดได้ แต่ไม่อยู่ในรูปแบบของการตีตรา หรือบอกถึงลักษณะของบุคลิกภาพมากกว่าเป้าหมาย

2. การรวบรวมและบันทึกข้อมูลพื้นฐาน (Collecting and Recording Baseline Data) คือ การเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลพื้นฐาน ทำให้แน่ใจว่าพฤติกรรมเป้าหมายนั้นเป็นปัญหาจริงเพื่อประเมินโปรแกรมการปรับพฤติกรรม และเป็นข้อมูลย้อนกลับ และช่วยให้การปรับพฤติกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การวิเคราะห์พฤติกรรม (Behavior Analysis)

4. การกำหนดสิ่งที่มีศักยภาพเป็นตัวเสริมแรง (Identifying Potential Reinforces) ซึ่งจะต้องระลึกลึกเสมอว่าคนเราทุกคนแตกต่างกันความต้องการก็ย่อมแตกต่างกัน

5. วางแผนและดำเนินการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขผลกระทบ (Planning and Implementing the Intervention) การวางแผนจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของพฤติกรรมเป้าหมายที่กำหนด

6. ประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินการปรับพฤติกรรม (Evaluating the Effects of Intervention) เป็นการรวบรวมข้อมูลหลังจากการดำเนินการปรับพฤติกรรมแล้ว

2.2.3 การจัดระบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

Smith อ้างถึงใน เกษร พลอยโพธิ์ (2552) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาเพียงพอและบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น

2. จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน

3. ตั้งสมาธิแน่วแน่ ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ

4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะวิธีปฏิบัติตนในการเรียนรู้ที่ดี ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความ

เข้าใจในเนื้อหาการอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำ ๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยจำได้ดีขึ้น
4. การเขียน การเขียนรายงานหรือการทำการบ้านที่ทำได้ไม่ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในหลักการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น
5. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี
6. การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตารางจะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2537) อ้างถึงใน เกษร พลอยโพธิ์ (2552) ได้เสนอแนะเทคนิคในการเรียนไว้ดังนี้

1. เทคนิคการอ่านตำรา เทคนิคการอ่านตำราเทคนิคก็คือ เทคนิค SQ3R ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Robinson มีความหมาย ดังนี้

S--Survey สํารวจ เพื่อดูแนวทางกว้าง ๆ ของตำรานั้น ๆ เช่น คำนำ สารบัญ หัวข้อ ย่อหน้าแรก สรุปในแต่ละบท เป็นต้น เพื่อจะได้รู้ว่าหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าและตรงกับความต้องการหรือไม่

Q--Question ตั้งคำถาม เมื่อสํารวจเบื้องต้นแล้วควรตั้งคำถาม ถมตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ผ่านสายตาว่า มีเนื้อหาอะไร มีปัญหาและข้อน่าคิดประการใด หัวข้อเรื่องแต่ละบทมีความหมายว่าอะไรอะไรเป็นสิ่งสำคัญหรือข้อความสำคัญในแต่ละหัวข้อ การตั้งคำถามว่า ใคร ที่ไหน ทำอะไร เมื่อไร ทำไม ทำอย่างไร จะเป็นการบังคับให้ตั้งใจจดจ่อกับเรื่องที่ศึกษา บังคับให้ไตร่ตรองและประมวลความรู้เท่าที่มีอยู่ในเรื่องนั้นเสียก่อนที่จะศึกษาในรายละเอียดต่อไป

R-- Read อ่าน เป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ ต้องรู้ถึงความคิดหลักประเด็นสำคัญ รายละเอียดของบท ตอน ย่อหน้า และข้อเท็จจริงอื่น ๆ อ่านอย่างกระตือรือร้น มีสมาธิ ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและจดจำได้

R-- Recite ท่อง เมื่ออ่านจบในแต่ละบท แต่ละตอน แต่ละหัวข้อให้หยุดเป็นระยะ แล้วทบทวนความจำว่าอ่านอะไรไปบ้าง การทบทวนความจำนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุดเพราะเป็นการรวบรวมความรู้เข้าไปเก็บไว้ในสมองอย่างถาวร

R-- Review ทบทวน เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ในการจำสิ่งที่ผ่านมา การทบทวนก็คือการปฏิบัติ 4 ขั้นตอนแรกซ้ำหลาย ๆ ครั้งก่อนสอบ

2. เทคนิคการจำ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเรียน คือ การพยายามจำเนื้อหาที่เรียนมาแล้วให้ได้มากที่สุด โดยปฏิบัติตามเทคนิคต่อไปนี้

2.1 พยายามทำความเข้าใจกับเนื้อหานั้นให้ได้ อย่าจำในสิ่งที่ไม่เข้าใจ

2.2 พยายามเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่กับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

2.3 เลือกจำเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ

2.4 จัดเนื้อหาอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน หรือใช้แผนภูมิ แผนภาพ ตารางช่วยจำจะทำให้เนื้อหาชัดเจนและจำได้ง่าย

2.5 การท่อง หรือการเขียนหลาย ๆ ครั้งจะช่วยให้จำได้มากขึ้น

2.6 บทเรียนที่ยาว ควรแบ่งเป็นส่วน ๆ

2.7 การทบทวนเป็นระยะ จะช่วยให้จำได้ดีขึ้น หลังชั่วโมงเรียนควรทบทวนทันที

3. เทคนิคการจำคำบรรยาย การจดคำบรรยาย เป็นการบันทึกคำบรรยายไว้อย่างถาวรเพื่อสะดวกในการอ่านทบทวนใหม่ การจดคำบรรยายหรือการเขียนที่กระทำไปพร้อมกับการเห็นและการฟังจะเป็นการรวมสมาธิให้จดจ่ออยู่ที่คำบรรยาย ซึ่งมีเทคนิค ดังนี้

3.1 ในขณะที่ฟังการบรรยายควรตั้งใจฟังและใช้ความคิดตามไปด้วย

3.2 พยายามจับประเด็นสำคัญจากคำบรรยาย

3.3 พยายามจดให้ได้เนื้อความมากที่สุดแต่ไม่ใช่จดทุกคำพูดโดยไม่กลั่นกรอง แต่ถ้าเนื้อความใดเข้าใจยาก ให้จดทุกคำพูดไว้ก่อนแล้วค่อยทำความเข้าใจทีหลัง

3.4 จดให้เร็วที่สุดหรืออาจใช้สัญลักษณ์หรือคำย่อเข้าช่วย

3.5 ควรจดให้มีระเบียบโดยใช้หัวข้อ ทั้งหัวข้อใหญ่ หัวข้อรอง และอาจใช้ตัวเลขกำกับหัวข้อเพื่อให้เข้าใจและจำได้ง่ายขึ้น

3.6 การย่อหน้า เว้นช่องว่าง ชิดเส้นได้ แบ่งช่องไฟ จะช่วยให้อ่านได้ง่ายขึ้นภายหลัง

3.7 ถ้าผู้บรรยายพูดเร็วเกินไปในเนื้อหาที่สำคัญแล้วไม่สามารถจดทัน ควรเว้นที่ว่างไว้เพื่อนำมาเติมภายหลัง หรืออาจยกมือถามผู้บรรยาย การหันไปถามเพื่อจะทำให้เพื่อนเสียสมาธิและทำให้ทั้งเขาและเราไม่ได้ฟังตอนต่อไป

3.8 ควรบันทึกครั้งที่ และวันที่ฟังบรรยายทุกครั้ง

3.9 จดวิชาเดียวกันไว้ในเล่มเดียวกัน อย่างจดปนกับวิชาอื่นและอย่างปล่อยปละละเลยเมื่อมีเหตุให้จด

3.10 ควรทบทวนคูบันทึกคำบรรยายใหม่ในวันเดียวกัน จะช่วยให้เข้าใจและจำเรื่องได้ดี

4. เทคนิคการทำบันทึกย่อ การทำบันทึกย่อเป็นการประมวลความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นเครื่องมือช่วยความจำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้สมาธิ ตั้งใจและคิดตามจะทำให้จดจำเนื้อหาได้แม่นยำ สำหรับลักษณะการบันทึกที่ดีนั้น ควรเป็นบันทึกที่ สั้น ได้ใจความ ชัดเจน และอ่านเข้าใจง่าย ซึ่งมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

- 4.1 อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญ แล้วสรุปสาระสำคัญในแต่ละย่อหน้า
- 4.2 จดอย่างสั้น และกระชับความ
- 4.3 จดให้ครอบคลุมเนื้อหา
- 4.4 ใช้ภาพประกอบง่าย ๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจได้เร็วขึ้น
- 4.5 ถ้าข้อความกระชับสมบูรณ์ดีแล้ว ให้คัดลอกลงบันทึกย่อได้เลย
- 4.6 ควรจดชื่อหนังสือ ผู้แต่ง ชื่อบท และระบุหน้าของตำรา ที่เราย่อไว้ด้วยเพื่อจะได้

กลับไปพิจารณาบททวนรายละเอียดใหม่

5. การขีดเส้นใต้และจดในตำรา เป็นการเน้นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อสะดวกในการกลับมาทบทวน มักนิยมให้ปากกาสี ขีดเส้นข้อความสำคัญ หรืออาจใช้การทำเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น วงกลม ดอกจันทร์ สีเหลี่ยม เป็นต้น และอาจใช้ที่ว่างของหนังสือเพื่อจดบันทึก สรุปหรือคำถามได้ อย่าเก็บรักษาตำราให้ใหม่อยู่เสมอ โดยไม่ยอมขีดเขียนลงไป

เทคนิคการเรียนให้เก่ง

จาก การวิจัยและวิเคราะห์ของนักแนะแนวการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายคนพบว่า ผู้ที่เรียนไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ได้แก่ผู้ที่มีลักษณะดังนี้

- เป็นคนที่มักละทิ้งงานไว้ก่อนก่อนจะทำ เมื่อถึงนาทีสุดท้าย
- เสียสมาธิ หันเห ความสนใจไปจากการเรียนได้โดยง่าย
- เมื่อทำงานที่ยากๆ ขาดความมานะ พยายาม
- มักใช้เรื่องของการสอบ เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียน
- ไม่ค่อยมีตารางการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

การเรียนที่มีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะดังนี้คือ

- มีตารางเรียนและทำงานตรงตามเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ
- ทำงานในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนักและควรมีการหยุดพักผ่อน
- ไม่ปล่อยงานค้างไว้จนวินาทีสุดท้าย
- มีสมาธิให้แน่วแน่ ไม่เสียสมาธิง่าย
- อย่าให้การสอบเป็นแรงจูงใจในการอ่านหนังสือ
- อ่านหนังสือก่อนเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ

- ฟังการบรรยาย สัมมนาแล้วควรกลับไปอ่านบทวน
- อย่าละเลยวิชาที่ยากกว่าวิชาอื่นๆ
- มีความรู้ในการใช้บริการห้องสมุดด้วยเป็นดี
- สรุปย่อคำบรรยาย ที่จดจากห้องเรียนให้ กะทัดรัดและเข้าใจง่าย
- ทำให้การเรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และสนุกสนานกับมัน
- มีแรงกระตุ้นและไม่ควรทำงานหนักเกินไปในวันหยุด

จากการวิจัยเรื่องลักษณะการอ่านหนังสือที่ดี มีดังนี้

1. อ่านหนังสือทีละหนึ่งก่อน แล้วกลับมาอ่านซ้ำอีกที
 2. จดเส้นใต้ใจความหลักและรายละเอียดที่สำคัญในตำรา
 3. อ่านอย่างตั้งใจแล้วทำบันทึกเค้าโครงสั้นๆไว้ เพื่อประหยัดเวลาในการอ่านบทวน
- ซึ่งนักวิเคราะห์สรุปว่า วิธีที่ 3 ก่อนข้างจะดีกว่าข้ออื่น ๆ แต่การทำพร้อม ๆ กันทั้ง 3 วิธี

เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการอ่านหนังสือเล่มทีเดียว

Thorndike กล่าวว่า ประสบการณ์ก่อให้เกิดความชำนาญ เขาได้ตั้งกฎแห่งการเรียนรู้ไว้ 3 อย่างซึ่งพูดถึงการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น การตอบรับ การฝึกหัดเพื่อก่อให้เกิดประสบการณ์ และการเตรียมความพร้อมในด้านการเรียน และเขายังมี ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้การเรียนรู้ได้ผลดีและรวดเร็ว คือ

1. สร้างความอยากที่จะเรียน (motivation)
2. ตอบสนองต่อการเรียน (reaction) อย่างต่อเนื่อง
3. มีความแน่วแน่กับการเรียน (concentrate)
4. จัดลำดับเรื่องที่จะเรียน (organization) ให้เป็นหมวดหมู่ก่อนหลัง ไม่ปะปนกัน
5. ควรมีความเข้าใจ (comprehension) ในจุดมุ่งหมายในเนื้อหาที่เรียน
6. ทบทวน (repetition) เพื่อเป็นการไม่ให้ลืม

วิธีเรียนให้เก่ง

ฝึกสังเกต สังเกตในสิ่งที่เราเห็น หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ไปดูนก ดูผีเสื้อ หรือในการทำงาน การฝึกสังเกตจะทำให้เกิดปัญญามาก โลกทรรศน์ และวิธีคิด สติ-สมาธิ จะเข้าไปมีผลต่อการสังเกต และสิ่งที่สังเกต

ฝึกบันทึก เมื่อสังเกตอะไรแล้วควรฝึกบันทึก โดยจะวาดรูปหรือ บันทึกข้อความ ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ ละเอียดมากขึ้นตามวัยและ ตามสถานการณ์การบันทึกเป็นการพัฒนาปัญญา

ฝึกการนำเสนอต่อที่ประชุม กลุ่ม เมื่อ มีการทำงานกลุ่ม เรา ไปเรียนรู้อะไรมาบันทึก อะไรมา จะนำเสนอให้เพื่อนหรือครูรู้เรื่อง ได้อย่างไร ก็ต้องฝึกการนำเสนอการนำเสนอได้ดีจึงเป็น การพัฒนา ปัญญาทั้งของผู้นำเสนอและของกลุ่ม

ฝึกการฟัง ถ้ารู้จักฟังคนอื่นก็จะทำให้ฉลาดขึ้น โบราณเรียกว่า เป็นพหูสูตบางคนไม่ได้ ยินคนอื่นพูด เพราะหมกมุ่นอยู่ในความคิด ของตัวเองหรือมีความฝงใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเรื่อง อื่นเข้าไม่ได้ ฉันทะ สติ สมาธิ จะช่วยให้ฟังได้ดีขึ้น

ฝึกปุจฉา-วิสัชนา เมื่อมีการนำเสนอและการฟังแล้ว ฝึกปุจฉา-วิสัชนา หรือถาม-ตอบ ซึ่งเป็นการฝึกใช้เหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้เกิดความแจ่มแจ้งในเรื่องนั้นๆ ถ้าเราฟังครูโดยไม่ถาม-ตอบ ก็ จะไม่แจ่มแจ้ง

ฝึกตั้งสมมติฐานและตั้งคำถาม เวลาเรียนรู้อะไรไปแล้ว เรา ต้องสามารถตั้งคำถามได้ว่า สิ่งนี้คืออะไร สิ่งนั้นเกิดจากอะไร อะไรมีประโยชน์ ทำอย่างไรจะสำเร็จประโยชน์อันนั้น และมี การ ฝึกการตั้งคำถาม ถ้ากลุ่มช่วยกันคิดคำถามที่มีคุณค่าและมีความ สำคัญ ก็จะอยากได้คำตอบ

ฝึกการค้นหาคำตอบ เมื่อมีคำถามแล้วก็ควรไปค้นหาคำตอบ จากหนังสือ จากตำรา จากอินเทอร์เน็ต หรือไปคุยกับคนเฒ่าคน แก่ แล้วแต่ธรรมชาติของคำถาม การค้นหาคำตอบต่อ คำถามที่ สำคัญจะสนุกและทำให้ได้ความรู้มาก ต่างจากการท่องหนังสือ โดยไม่มีคำถาม บาง คำถามเมื่อค้นหาคำตอบทุกวิถีทางจนหมด แล้วก็ยังไม่พบ แต่คำถามยังอยู่ และมีความสำคัญ ต้องหา คำตอบต่อ ไปด้วยการสอบถามจากครูหรือจากผู้รู้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกษร พลอยโพธิ์ (2552) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี พฤติกรรมการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนด้านเจตคติอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน แต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันต่ำ และผลการวิเคราะห์ ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนรายด้าน ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช (2547) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 9 คณะ คือ คณะบัญชี คณะ บริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 10 ด้าน คือ ด้านเจตคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ในการค้นหาความรู้และการใช้เหตุผล ด้านการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ ด้าน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และ การเตรียมตัวในการเรียน ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พฤติกรรมการเรียนแต่ละ คณะของนักศึกษาเป็นดังนี้ พบว่า นักศึกษาต่างคณะกัน มีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันทั้งหมด 6 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติ ในการเรียน ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้าน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และจำนวน 4 ด้านที่ไม่พบความแตกต่างกัน คือ พฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลและการกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ และด้านยุทธวิธีในการสอบและการ เตรียมตัวสอบ

ประณต เถาฉิม (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทาง สังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ พบว่าผู้ที่มีการเรียนเหมาะสมมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการ เรียนเหมาะสมน้อย และพบว่ามีเฉพาะตัวแปรในกลุ่มพฤติกรรมการเรียนเท่านั้นที่ทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

อรพิน ศิริสัมพันธ์ และภัทรพล มหาจันทร์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาโดยรวมมีพฤติกรรมการเรียน เหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนมากที่สุดของนักศึกษา ด้านการรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้ และพฤติกรรมน้อยที่สุดด้านทัศนคติใน การเรียน และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์จำแนกตาม สาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 476 คน (ข้อมูล ณ. วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2555) โดยแบ่งออก ดังนี้

1. หลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยว	จำนวน	90	คน
2. หลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม	จำนวน	80	คน
3. หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	จำนวน	108	คน
4. หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (เทียบโอน)	จำนวน	41	คน
5. หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	จำนวน	81	คน
6. หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ(เทียบโอน)	จำนวน	43	คน
7. หลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์	จำนวน	33	คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 214 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูป จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของ krejcie and Morgan ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากร (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544) แล้วใช้ตารางสำเร็จรูป ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรแบบร้อยละ (สุวิมล ศิริยานนท์, 2543) แบ่งกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแต่ละหลักสูตรสาขาวิชา ดังนี้

1. หลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยว	จำนวน	90	คน
	สุ่มได้จำนวน	41	คน
2. หลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม	จำนวน	80	คน
	สุ่มได้จำนวน	36	คน
3. หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	จำนวน	108	คน
	สุ่มได้จำนวน	49	คน
4. หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล(เทียบโอน)	จำนวน	41	คน
	สุ่มได้จำนวน	18	คน
5. หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	จำนวน	81	คน
	สุ่มได้จำนวน	36	คน
6. หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (เทียบโอน)	จำนวน	43	คน
	สุ่มได้จำนวน	19	คน
7. หลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมศาสตร์	จำนวน	33	คน
	สุ่มได้จำนวน	15	คน
รวมกลุ่มตัวอย่าง		214	คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา นำมาจากแบบทดสอบยุทธวิธีการเรียนรู้ของสิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ที่ได้แปลและดัดแปลงข้อคำถามมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory—LASSI ของ

มหาวิทยาลัยเท็กซัส แห่งออสติน (University of Texas at Austin) โดย Weinstein, Palmer และ Schulte ที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1987 อ้างถึงใน เกษร พลอยโพธิ์ (2552) เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ คือ เพศ และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (rating scale) แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 10 ด้าน รวมทั้งหมด 77 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติในการเรียน ได้แก่ ข้อ 5, 14, 18, 29, 38, 45, 51 และ 69 จำนวน 8 ข้อ
2. ด้านแรงจูงใจในการเรียน ได้แก่ ข้อ 10, 13, 16, 28, 33, 41, 49 และ 56 จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ได้แก่ ข้อ 3, 22, 36, 42, 48, 58, 66 และ 74 จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ได้แก่ ข้อ 1, 9, 25, 31, 35, 54, 57 และ 63 จำนวน 8 ข้อ
5. ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ได้แก่ ข้อ 6, 11, 39, 43, 46, 55, 61 และ 68 จำนวน 8 ข้อ
6. ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ได้แก่ ข้อ 12, 15, 23, 32, 40, 47, 67 และ 76 จำนวน 8 ข้อ
7. ด้านความสามารถในการจับประเด็นหรือใจความสำคัญ ได้แก่ ข้อ 2, 8, 60, 72, และ 77 จำนวน 5 ข้อ
8. ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ได้แก่ ข้อ 7, 19, 24, 44, 50, 53, 62 และ 73 จำนวน 8 ข้อ
9. ด้านการทดสอบตัวเองและการทบทวน การเตรียมตัวในการเข้าเรียน ได้แก่ ข้อ 4, 17, 21, 26, 30, 37, 65 และ 70 จำนวน 8 ข้อ
10. ด้านกลยุทธ์วิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ได้แก่ ข้อ 20, 27, 34, 52, 59, 64, 71 และ 75 จำนวน 8 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Likert scale)

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก

ไม่จริงเลย	ระดับค่าคะแนน	1 คะแนน
ไม่ค่อยจริง	ระดับค่าคะแนน	2 คะแนน
จริง	ระดับค่าคะแนน	3 คะแนน
ค่อนข้างจริง	ระดับค่าคะแนน	4 คะแนน
จริงที่สุด	ระดับค่าคะแนน	5 คะแนน

ข้อความทางลบ

ไม่จริงเลย	ระดับค่าคะแนน	5 คะแนน
ไม่ค่อยจริง	ระดับค่าคะแนน	4 คะแนน
จริง	ระดับค่าคะแนน	3 คะแนน
ค่อนข้างจริง	ระดับค่าคะแนน	2 คะแนน
จริงที่สุด	ระดับค่าคะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายพฤติกรรมการเรียนรู้ในทุกด้าน ยกเว้นด้านความวิตกกังวลในการเรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 3.68-5.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมาก

คะแนนระหว่าง 2.34-3.67 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

คะแนนระหว่าง 1.00-2.33 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่เหมาะสม

สำหรับด้านความวิตกกังวลในการเรียน

คะแนนระหว่าง 3.68-5.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่เหมาะสม (มีความวิตกกังวลมาก)

คะแนนระหว่าง 2.34-3.67 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง (มีความวิตกกังวลปานกลาง)

คะแนนระหว่าง 1.00-2.33 แสดงว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมาก (มีความวิตกกังวลน้อย)

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและระดับพฤติกรรม การเรียน

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีความเชี่ยวชาญ ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนจำนวน 10 คน ซึ่งมีคุณสมบัติอย่างน้อยหนึ่งข้อตามเกณฑ์ ดังนี้

- 1) เป็นอาจารย์สอนในระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 10 ปี
- 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์/เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมการณ์เรียน
- 3) เป็นผู้มีความรู้/เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 คือ แบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาพฤติกรรมการณ์เรียน ของนักศึกษา ซึ่งได้มาจากการนำผลการวิจัยขั้นที่ 1 มากำหนดเป็นกรอบในการสร้างข้อคำถาม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองและสรุปผลการวิจัย โดยวิเคราะห์และสรุป เนื้อหาจากการสัมภาษณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปราย

4.1 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (93 %) ที่เหลือเป็นเพศชาย (6.5 %) โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาจาก หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ร้อยละ 22.9 รองลงมาเป็นนักศึกษาหลักสูตร สาขาวิชาการท่องเที่ยว ร้อยละ 19.2 และรองลงมาในสัดส่วนที่เท่ากันเป็นนักศึกษาจากหลักสูตร สาขาวิชาการโรงแรมและอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 16.8 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

n=214

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	14	6.5
หญิง	199	93.0
หลักสูตรสาขาวิชา		
การท่องเที่ยว	41	19.2
การโรงแรม	36	16.8
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	49	22.9
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (เทียบโอน)	18	8.4
อาหารและโภชนาการ	36	16.8
อาหารและโภชนาการ (เทียบโอน)	19	8.9
ธุรกิจคหกรรมศาสตร์	15	7.0

4.1.2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยศึกษาพฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด ด้านทัศนคติในการเรียน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และพฤติกรรมการเรียนน้อยที่สุด ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน

พฤติกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านทัศนคติในการเรียน	3.88	0.99	เหมาะสมมาก
ด้านแรงจูงใจในการเรียน	3.27	1.02	เหมาะสมปานกลาง
ด้านการจัดการเวลาในการเรียน	3.27	1.00	เหมาะสมปานกลาง
ด้านความวิตกกังวลในการเรียน	3.14	1.09	เหมาะสมปานกลาง
ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.53	1.01	เหมาะสมปานกลาง
ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้	2.99	0.92	เหมาะสมปานกลาง
ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ	3.28	0.96	เหมาะสมปานกลาง
ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	2.78	0.99	เหมาะสมปานกลาง
ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน	2.91	0.97	เหมาะสมปานกลาง
ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.45	0.94	เหมาะสมปานกลาง

1) ด้านทัศนคติในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมเหมาะสมมากที่สุดคือ ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาкурรองได้ ($\bar{X} = 4.57$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนและลังเลว่าเป้าหมายการเรียนของข้าพเจ้าควรเป็นอะไร ($\bar{X} = 3.22$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านทัศนคติในการเรียน n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาкурรองได้	156 (72.9)	30 (14.0)	22 (10.3)	6 (2.8)	-	4.57	0.79
2. ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนและลังเลว่าเป้าหมายการเรียนของข้าพเจ้าควรเป็นอะไร	24 (11.2)	66 (30.8)	73 (34.1)	35 (16.4)	16 (7.5)	3.22	1.08
3. ข้าพเจ้าไม่ค่อยไปมหาวิทยาลัย	141 (65.9)	39 (18.2)	25 (11.7)	9 (4.2)	-	4.46	0.86
4. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าได้น้อยมากเมื่อมามหาวิทยาลัย	32 (15.0)	83 (38.8)	72 (33.6)	20 (9.3)	7 (3.3)	3.52	0.97
5. ข้าพเจ้าไม่สนใจเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป ข้าพเจ้าต้องการเพียงที่จะได้ทำงานดี ๆ	50 (23.4)	80 (37.4)	55 (25.7)	22 (10.3)	7 (3.3)	3.67	1.05
6. ข้าพเจ้าเรียนเฉพาะวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ	81 (37.9)	65 (30.4)	40 (20.6)	20 (9.3)	4 (1.9)	3.87	1.06
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบกิจกรรมส่วนใหญ่ในชั้นเรียน	64 (29.9)	77 (36.0)	50 (23.4)	22 (10.3)	1 (0.5)	3.85	0.98
8. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้	78 (36.4)	57 (26.6)	54 (25.2)	19 (8.9)	6 (2.8)	3.85	1.10
						3.88	0.99

2) ด้านแรงจูงใจในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามาเรียนโดยไม่มีการเตรียมตัวก่อนมาเรียน ($\bar{X} = 3.83$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าวางมาตรฐานทางการเรียนสำหรับตนเองค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 2.77$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน

n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา	13 (6.1)	39 (18.2)	92 (43.0)	40 (18.7)	30 (14)	3.16	1.07
2. ถ้าเนื้อหาบทเรียน น่าเบื่อหรือไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าก็จะพยายามเรียนต่อไปจนจบ	18 (8.4)	34 (15.9)	95 (44.4)	38 (17.8)	29 (13.6)	3.12	1.10
3. ข้าพเจ้ามาเรียนโดยไม่มีการเตรียมตัวก่อนมาเรียน	66 (30.8)	74 (34.6)	47 (22.0)	26 (12.2)	1 (0.5)	3.83	1.02
4. ข้าพเจ้าเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้เกรดที่ดี แม้ว่าจะไม่ชอบวิชานั้น	11 (5.1)	52 (24.3)	83 (38.8)	42 (19.6)	26 (12.1)	3.09	1.06
5. ข้าพเจ้ามักอ้างเหตุผลเข้าข้างตัวเองเมื่อไม่สามารถเรียน หรือทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย	52 (24.3)	85 (39.7)	48 (22.4)	21 (9.8)	8 (3.7)	3.71	1.06
6. ข้าพเจ้าวางมาตรฐานทางการเรียนสำหรับตนเองค่อนข้างสูง	16 (7.5)	67 (31.3)	88 (41.1)	36 (16.8)	7 (3.3)	2.77	0.93
7. เมื่อพบบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้ามักจะเลิกสนใจหรือเลือกเรียนเฉพาะส่วนที่ง่าย ๆ เท่านั้น	43 (20.1)	84 (39.3)	58 (27.1)	28 (13.1)	1 (0.5)	3.65	0.96
8. ข้าพเจ้าอ่านตำราเรียนที่ได้รับมอบหมายในวิชาต่าง ๆ	24 (11.2)	50 (23.4)	96 (44.9)	36 (16.8)	8 (3.7)	2.79	0.98

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	s ²⁵
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
						3.27	1.02

3) ด้านการจัดการเวลาในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดการเวลาในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.81$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านหนังสือข้าพเจ้าจะจัดตารางที่แน่นอนและทำตามนั้นอย่างแน่นหนา ($\bar{X} = 2.87$) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดการเวลาในการเรียน n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่วางไว้	72 (33.6)	70 (32.7)	43 (20.1)	17 (7.9)	12 (5.6)	3.81	1.15
2. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเมื่อถึงเวลาสอบเท่านั้น	12 (5.6)	82 (38.3)	65 (30.4)	48 (22.4)	7 (3.3)	3.01	0.96
3. การผลัดวันประกันพรุ่งเป็นปัญหาทางด้านการเรียนสำหรับข้าพเจ้า	34 (15.9)	63 (29.4)	73 (34.1)	31 (14.5)	13 (6.1)	3.35	1.10
4. ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบ ในการสอบทุกครั้ง	17 (7.9)	54 (25.2)	87 (40.7)	40 (18.7)	16 (7.5)	3.07	1.03
5. ข้าพเจ้าใช้เวลาเรียนในระหว่างวันอย่างมีประสิทธิภาพ	10 (4.7)	60 (28.0)	94 (43.9)	43 (20.1)	7 (3.3)	2.89	0.89
6. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านหนังสือ	16	56	93	38	11	2.87	0.96

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
ข้าพเจ้าจะจัดตารางที่แน่นอนและทำตามนั้นอย่างแน่วแน่	(7.5)	(26.2)	(43.5)	(17.8)	(5.1)		
7. ข้าพเจ้ามักจะผัดผ่อนการอ่านหนังสือมากกว่าที่ควรจะทำ	30 (14.0)	59 (27.6)	84 (39.3)	37 (17.3)	4 (1.9)	3.35	0.98
8. ข้าพเจ้าใช้เวลาค่อนข้างมากกับเพื่อนจนมีผลเสียต่อการเรียน	54 (25.2)	91 (42.5)	43 (20.1)	24 (11.2)	2 (0.9)	3.80	0.26
						3.27	1.00

4) ด้านความวิตกกังวลในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความวิตกกังวลในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมาอย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้สึกกังวลใจอย่างมาก ($\bar{X} = 2.75$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.78$) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความวิตกกังวลในการเรียน n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)	จำนวน(คน)		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย	85 (39.7)	57 (26.6)	25 (11.7)	34 (15.9)	13 (6.1)	3.78	1.29
2. ข้าพเจ้าจะหมดกำลังใจเมื่อผลการเรียนต่ำ	19 (8.9)	47 (22.0)	68 (31.8)	41 (19.2)	39 (18.2)	2.84	1.22
3. ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากในขณะที่เรียน	29 (13.6)	84 (39.3)	55 (22.7)	35 (16.4)	11 (5.1)	3.40	1.07
4. แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมาอย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้สึกกังวลใจอย่างมาก	11 (5.1)	44 (20.6)	80 (37.4)	38 (17.8)	41 (19.2)	2.75	1.14

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
5. ในขณะที่สอบข้าพเจ้ารู้สึกค่อนข้างมั่นใจว่าข้าพเจ้าสามารถทำได้	18 (8.4)	62 (29.0)	82 (38.3)	47 (22.0)	5 (2.3)	2.81	0.95
6. ความกังวลว่าจะทำข้อสอบได้ไม่ดีนั้น รบกวนสมาธิในการสอบของข้าพเจ้า	22 (10.3)	58 (27.1)	88 (41.1)	36 (16.8)	10 (4.7)	3.21	1.00
7. ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นเมื่อมีการสอบที่สำคัญ	15 (7.0)	44 (20.6)	83 (38.8)	50 (23.4)	22 (10.3)	2.91	1.06
8. เมื่อมีการสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจและสับสนมาก จนไม่สามารถทำข้อสอบได้	25 (11.7)	79 (36.9)	75 (35.0)	26 (12.1)	9 (4.2)	3.40	0.99
						3.14	1.05

27

5) ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งอื่นและไม่สนใจในสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ ($\bar{X} = 3.89$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามีสมาธิอย่างดียิ่งในขณะที่เรียน ($\bar{X} = 2.86$) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมกรเรียน ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งอื่นและไม่สนใจในสิ่งที่กำลังเรียนอยู่	68 (31.8)	87 (40.7)	28 (13.1)	30 (14.0)	1 (0.5)	3.89	1.02
2. ปัญหาภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่อง	71	81	35	20	7	3.88	1.07

คำถาม	พฤติกรรมกรเรียน					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
ความรัก เรื่องการเงิน เรื่องความขัดแย้ง ภายในครอบครัว เป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่ สนใจต่อการเรียน	(33.2)	(37.9)	(16.4)	(9.3)	(3.3)		
3. ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะรวบรวมสมาธิได้ เพราะรู้สึกกระวนกระวาย หรืออารมณ์ไม่ดี	46 (21.5)	81 (37.9)	57 (26.6)	26 (12.1)	4 (1.9)	3.65	1.01
4. ข้าพเจ้าพบว่า มันยากที่จะให้ความสนใจ ในขณะที่ฟังการบรรยาย	24 (11.2)	76 (35.5)	78 (36.4)	32 (15.2)	4 (1.9)	3.39	0.94
5. ข้าพเจ้าออกแวกง่ายมากขณะเรียน	49 (22.9)	69 (32.2)	52 (24.3)	37 (17.3)	7 (3.3)	3.54	1.12
6. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชา เพราะว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจัง	30 (14.0)	80 (37.4)	66 (30.8)	32 (15.0)	6 (2.8)	3.45	1.00
7. ข้าพเจ้ามีสมาธิอย่างดียิ่งในขณะที่เรียน	12 (5.6)	61 (28.5)	92 (43.0)	43 (20.1)	6 (2.8)	2.86	0.90
8. ข้าพเจ้ามักใจลอยคิดถึงสิ่งอื่น ๆ ในขณะที่ เรียน	36 (16.8)	83 (38.8)	61 (28.5)	28 (13.1)	6 (2.8)	3.54	1.01
						28 3.53	1.01

6) ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้

การศึกษาพฤติกรรมกรเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.13$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ ($\bar{X} = 2.80$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมกรเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ n = 214

พฤติกรรมกรเรียน				
ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด

คำถาม	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	$\bar{X}$	S.D.
1. ข้าพเจ้าพยายามคิดอย่างละเอียดถึงหัวข้อที่เรียน ว่าข้าพเจ้าควรได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนมากกว่าการอ่านผ่านๆ	14 (6.5)	36 (16.8)	107 (50.0)	50 (23.4)	7 (3.3)	3.00	0.89
2. ข้าพเจ้าจะเรียนรู้คำ หรือแนวคิดใหม่ ๆ โดยโยงสิ่งเหล่านั้นกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง	10 (4.7)	36 (16.8)	113 (52.8)	44 (20.6)	11 (5.1)	3.05	0.88
3. ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า	9 (4.2)	31 (14.5)	116 (54.2)	40 (18.7)	18 (8.4)	3.13	0.91
4. เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้ อย่างมีเหตุผล	11 (5.1)	48 (22.4)	89 (41.6)	60 (28.0)	6 (2.8)	3.01	0.91
5. ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ	21 (9.8)	38 (17.8)	122 (57.0)	29 (13.6)	4 (1.9)	2.80	0.86
6. ข้าพเจ้าพยายามที่จะโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับประสบการณ์เดิมของข้าพเจ้า	16 (7.5)	46 (21.5)	99 (46.3)	45 (21.0)	8 (3.7)	2.92	0.93
7. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาวิธีนำสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	20 (9.3)	45 (21.0)	97 (45.3)	38 (17.8)	14 (6.5)	2.91	1.01
8. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาความสัมพันธ์ของแก่นเนื้อหาที่สำคัญในสิ่งที่เรียน	13 (6.1)	35 (16.4)	107 (50.0)	43 (20.1)	16 (7.5)	3.07	0.95
						2.99	0.92

7) ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญของนักศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องขีดเส้นใต้ในบทเรียน ($\bar{X} = 3.52$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย ($\bar{X} = 2.97$) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียน

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย	11 (5.1)	46 (21.5)	103 (48.1)	47 (22.0)	7 (3.3)	2.97	0.88
2. ข้าพเจ้าพยายามใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญให้ได้ขณะที่ฟังคำบรรยาย	11 (5.1)	32 (15.0)	106 (49.5)	55 (25.7)	10 (4.7)	3.10	0.89
3. มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องจดเส้นได้ในบทเรียน	29 (13.6)	84 (39.3)	73 (34.1)	26 (12.1)	2 (0.9)	3.52	0.91
4. บ่อยครั้งในขณะที่เรียนข้าพเจ้ามักจะงงกับรายละเอียดและไม่สามารถเห็นภาพรวมทั้งหมดเพราะสนใจรายละเอียดมากเกินไป	30 (14.0)	72 (33.6)	72 (33.6)	36 (16.8)	4 (1.9)	3.41	0.99
5. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการหาจุดสำคัญในการอ่านหนังสือ	37 (17.3)	64 (29.9)	71 (33.2)	29 (13.6)	13 (6.1)	3.39	1.11
						3.28	0.96

8) ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในด้านการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในด้านการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ การขีดเส้นใต้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.42$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าใช้แผนภูมิ แผนผัง ตารางอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยสรุปเนื้อหาบทเรียน ($\bar{X} = 2.41$) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงผลการศึกษาวุฒิกรรมการเรียน ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือใน

คำถาม	พฤติกรรมกรเรียน					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าใช้วิธีการช่วยกรเรียน โดยสังเกตการใช้ตัวอักษรเอนและการขึ้นห้วข้อใหม่ในตำราเรียน	23 (10.7)	71 (33.2)	72 (33.6)	44 (20.6)	4 (1.9)	2.70	0.98
2. การขีดเส้นใต้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า	11 (5.1)	28 (13.1)	88 (41.1)	34 (15.9)	53 (24.8)	3.42	1.15
3. ข้าพเจ้านำสมุดจดบรรยายเปรียบเทียบกับของคนอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าสมุดของข้าพเจ้าถูกต้องสมบูรณ์	15 (7.0)	77 (36.0)	77 (36.0)	36 (16.8)	9 (4.2)	2.75	0.96
4. ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้าขณะทีอ่านหนังสือ	34 (15.9)	73 (34.1)	71 (33.2)	33 (15.4)	3 (1.4)	2.52	0.98
5. ข้าพเจ้าใช้การวาดรูป หรือสเกตส์รูปเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจขณะที่กำลังเรียน	38 (17.8)	61 (28.5)	70 (32.7)	40 (18.7)	5 (2.3)	2.59	1.06
6. ข้าพเจ้าใช้แผนภูมิ แผนผัง ตารางอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยสรุปเนื้อหาบทเรียน	33 (15.4)	89 (41.6)	65 (30.4)	25 (11.7)	2 (0.9)	2.41	0.92
7. ข้าพเจ้าใช้หัวข้อเรื่องในแต่ละตอนช่วยจำแนกประเด็นสำคัญในการอ่าน	12 (5.6)	45 (21.0)	111 (53.3)	40 (18.7)	3 (1.4)	2.90	0.82
8. ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกลุ่มติว ทบทวนวิชาเรียนเมื่อมีการทบทวนกัน	14 (6.5)	62 (29.0)	80 (37.4)	42 (19.6)	16 (7.5)	2.93	1.2
						2.78	0.99

9) ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ

การศึกษาพฤติกรรมกรเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าพยายามเก็งคำถามที่อาจจะออกข้อสอบ ขณะทบทวนบทเรียน ($\bar{X} = 3.10$) และพฤติกรรมทีเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนเรียนครั้งต่อไป ($\bar{X} = 2.49$) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมกรเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวนและเตรียมตัว

คำถาม	พฤติกรรมการเรียนรู้					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. หลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น	19 (8.9)	58 (27.1)	73 (34.1)	58 (27.1)	6 (2.8)	2.88	1.00
2. ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้ามักกลองคิดตั้งคำถามที่คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน	13 (6.1)	51 (23.8)	92 (43.0)	39 (18.2)	19 (8.9)	3.00	1.01
3. ข้าพเจ้าพยายามตั้งคำถามที่อาจจะออกข้อสอบ ขณะทบทวนบทเรียน	9 (4.2)	46 (21.5)	93 (43.5)	46 (21.5)	20 (9.3)	3.10	0.98
4. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนเรียนครั้งต่อไป	26 (12.1)	94 (43.9)	60 (28.0)	32 (15.0)	2 (0.9)	2.49	0.92
5. ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่งที่อ่านไปแล้วในใจ	13 (6.1)	49 (22.9)	101 (47.2)	36 (16.8)	15 (7.0)	2.96	0.96
6. ขณะกำลังเรียน ข้าพเจ้าตรวจสอบตนเองเสมอว่า เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หรือไม่	18 (8.4)	41 (19.2)	92 (43.0)	49 (22.9)	14 (6.5)	3.00	1.01
7. ข้าพเจ้าทดสอบตนเองเพื่อให้แน่ใจว่าข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังเรียน	12 (5.6)	60 (28.0)	96 (44.9)	39 (18.2)	7 (3.3)	2.86	0.89
8. ข้าพเจ้าตรวจสอบการบ้านที่ได้รับมอบหมายเพื่อทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียน	9 (4.2)	57 (26.6)	94 (43.9)	38 (17.8)	16 (7.5)	2.98	0.96
						32 2.91	0.97

10) ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยายหรืออ่านจากหนังสือได้ ($\bar{X} = 3.99$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ ($\bar{X} = 3.20$) ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

n = 214

คำถาม	พฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.
	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด		
	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)	จำนวน(คน) (ร้อยละ)		
1. ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อยเพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อย	37 (17.3)	70 (32.7)	60 (28.0)	43 (20.1)	4 (1.9)	3.43	1.05
2. ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้	55 (25.7)	111 (51.9)	39 (18.2)	9 (4.2)	-	3.99	0.78
3. เวลาเรียนหนังสือข้าพเจ้ามักประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจบทเรียน	17 (7.9)	92 (43.0)	63 (29.4)	40 (18.7)	2 (0.9)	3.38	0.91
4. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการทำความเข้าใจกับคำถามในข้อสอบ	40 (18.7)	72 (33.6)	70 (32.7)	28 (13.1)	4 (1.9)	3.45	1.00
5. เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ	19 (8.9)	67 (31.3)	78 (36.4)	38 (17.8)	12 (5.6)	3.20	1.02
6. ข้าพเจ้าจำกฎ ไวยากรณ์ คำศัพท์เฉพาะและสูตรได้ แต่ไม่เข้าใจ	24 (11.2)	81 (37.9)	66 (30.8)	35 (16.4)	8 (3.7)	3.36	1.01
7. ข้าพเจ้ามีความยากลำบากในการปรับสิ่งที่เรียนให้เข้ากับวิชาเรียนประเภทต่าง ๆ	21 (9.8)	81 (37.9)	80 (37.4)	26 (12.1)	6 (2.8)	3.34	0.92
8. ในขณะที่ทำการสอบ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่โจทย์ต้องการ ทำให้ต้องเสียคะแนนไป	29 (13.6)	59 (27.6)	77 (36.0)	40 (18.7)	9 (4.2)	3.33	0.95
						3.45	0.94

4.2 แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

1. ด้านทัศนคติในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และกับสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย ชี้นำแนวทางกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนในวิชาที่สอน สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน ใช้วิธีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกที่สามารถเรียนได้อย่างมีความสุขทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในการเรียน
2. ด้านแรงจูงใจในการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีการเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน โดยใช้

เทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้เกม กระบวนการกลุ่ม ในลักษณะที่มีข้อสรุปเป็นการโน้มน้าว จูงใจ และเชื่อมโยง เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพที่ศึกษาอยู่ และการวางเป้าหมายในชีวิตเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในการเรียน การจัดการเรียนให้เป็นระบบ

3. ด้านการจัดการเวลาในการเรียน อาจารย์ผู้สอนแนะแนวทางการเรียนให้ได้ผลสำเร็จ และการปฏิบัติตัวในสังคม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเรียนและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปลอดภัย

4. ด้านความวิตกกังวลในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรพูดคุยตกลงกับผู้เรียนให้ชัดเจนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินในส่วนต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน และสังเกตว่าผู้เรียนคนใดมีความวิตกกังวล มีการประกาศผลคะแนนเป็นระยะเพื่อให้นักศึกษาทราบทิศทางการจัดการกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

5. ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรตั้งกฎข้อบังคับในการเรียนการสอนที่มีการระบุโทษที่ชัดเจนมีผลทันที เพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น ทั้งนี้ควรประเมินโดยใช้การสังเกตนักศึกษาทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลร่วมกับการประเมินแบบปกติ พยายามเอาใจใส่ติดตามกรณีที่มีปัญหาเพื่อเป็นกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวอยู่เสมอ ทำให้นักศึกษาเห็นถึงความมุ่งมั่นของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน และอาจใช้หลักการจัดการศึกษาโดยใช้กระบวนการจิตตปัญญาศึกษา เพื่อฝึกสมาธิ และจดจ่อกับสิ่งที่เรียนของนักศึกษา

6. ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาทำงานหรือแบบฝึกหัดที่ค่อนข้างยาก เพื่อให้เกิดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตลอดจนเข้ามาถามแนวทางในการทำ ซึ่งทำให้เกิดความพฤติกรรมจำใส่ใจและเกิดความพยายามของนักศึกษาเอง นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลักษณะที่ให้นักศึกษาร่วมลงมือปฏิบัติ พร้อมทั้งให้สรุปสาระความรู้ที่ได้จากกิจกรรม มีการนำเอาอภิปรายกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน

7. ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ควรให้นักศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาที่ยาก และจำบทเรียนที่สำคัญและเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับส่วนอื่น ๆ ของเนื้อหา รวมทั้งเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ มอบหมายงานให้ทำแบบฝึกหัดก่อนเริ่มบทเรียนต่อไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาก่อนเริ่มเรียนในบทนั้น ๆ

8. ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรมีแนวทางวิธีการสอนใหม่ ๆ ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอบทเรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด ส่งเสริมการใช้สื่ออำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม โดยการบอกแหล่งที่

นักศึกษาจะสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งเสนอแนะเทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยด้านการเรียนเช่น การจัดเส้น
ได้ข้อความที่สำคัญ การจดบันทึกสรุปเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจและการจดจำ

9. ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ ควรแจ้งแนวการสอน
วัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการสอน ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมกับ
เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง และหรืออาจมีการทดสอบประจำหน่วยหรือสอบย่อย (ก่อน-
หลัง)

10. ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ควรแจ้งกำหนดการสอบให้นักศึกษาทราบ
ล่วงหน้าเพื่อการเตรียมความพร้อม เน้นเนื้อหาส่วนที่สำคัญทำให้นักศึกษาสนใจในเนื้อหานั้น ๆ
ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน

35

4.3 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา การศึกษา
พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติ
ในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการ
เรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการ
เลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์
ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกล
ยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ สามารถอภิปรายผลการศึกษพฤติกรรมการเรียนรู้ของ
นักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการวิจัยพบว่า การศึกษา
พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านทัศนคติในการเรียน โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมาก
ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นระยะเริ่มต้น นักศึกษายังไม่ค่อยวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเรียน ส่วนใหญ่เข้า
มาเพื่อศึกษาหาความรู้ และยังได้พบปะเพื่อนใหม่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งก็มีโอกาสได้เรียนรู้ ช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน อย่างไรก็ตาม อาจารย์ผู้สอนควรสร้าง
ทัศนคติที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและกับสถาบันการศึกษา ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่
หลากหลาย สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าจะสามารถเรียนได้อย่างมี
ความสุขทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนต่อไป ส่วน
พฤติกรรมเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวล
ในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้าน

การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ และด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถวางแผนและจัดการการเรียนได้ดีระดับหนึ่ง สำหรับด้านความวิตกกังวลในการเรียน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในระดับมากเกี่ยวกับการสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหา ไม่แน่ใจว่าตรงกับเนื้อหาที่จะออกสอบหรือไม่ อาจารย์ผู้สอนควรพูดคุยตกลงกับผู้เรียนให้ชัดเจนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินในส่วนต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน และสังเกตว่าผู้เรียนคนใดมีความวิตกกังวล มีการประกาศผลคะแนนเป็นระยะเพื่อให้ นักศึกษาทราบทิศทางในการจัดการกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลงานวิจัย

5.1.1 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (93 %) ที่เหลือเป็นเพศชาย (6.5 %) โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาจากหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ร้อยละ 22.9 รองลงมาเป็นนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยว ร้อยละ 19.2 และรองลงมาในสัดส่วนที่เท่ากันเป็นนักศึกษาจากหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรมและอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 16.8

2. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยศึกษาพฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด ด้านทัศนคติในการเรียน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และพฤติกรรมการเรียนน้อยที่สุด ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

1) ด้านทัศนคติในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมเหมาะสมมากที่สุดคือ ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาคุ้มครองได้ ($\bar{X} = 4.57$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนและลังเลว่าเป้าหมายการเรียนของข้าพเจ้าควรเป็นอะไร ($\bar{X} = 3.22$)

2) ด้านแรงจูงใจในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามาเรียนโดยไม่มีการเตรียมตัวก่อนมาเรียน ($\bar{X} = 3.83$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าวางมาตรฐานทางการเรียนสำหรับตนเองค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 2.77$)

3) ด้านการจัดการเวลาในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.81$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านหนังสือข้าพเจ้าจะจัดตารางที่แน่นอนและทำตามนั้นอย่างแน่วแน่ ($\bar{X} = 2.87$)

4) ด้านความวิตกกังวลในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมาอย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกกังวลใจอย่างมาก ($\bar{X} = 2.75$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.78$)

5) ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งอื่นและไม่สนใจในสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ ($\bar{X} = 3.89$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามีสมาธิอย่างดียิ่งในขณะที่เรียน ($\bar{X} = 2.86$)

6) ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.13$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ ($\bar{X} = 2.80$)

7) ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องขีดเส้นได้ในบทเรียน ($\bar{X} = 3.52$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย ($\bar{X} = 2.97$)

8) ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ การขีดเส้นได้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.42$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าใช้แผนภูมิ แผนผัง ตารางอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยสรุปเนื้อหาบทเรียน ($\bar{X} = 2.41$)

9) ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาบทเรียนก่อนเข้าสอบ ($\bar{X} = 3.42$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการท่องจำเพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ ($\bar{X} = 2.41$)

ที่สุด คือ ข้าพเจ้าพยายามแก้คำถามที่อาจจะออกข้อสอบ ขณะทบทวนบทเรียน ($\bar{X} = 3.10$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนเรียนครั้งต่อไป ($\bar{X} = 2.49$)

10) ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยายหรืออ่านจากหนังสือได้ ($\bar{X} = 3.99$) และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ ($\bar{X} = 3.20$)

5.1.2 แนวทางพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

1) ด้านทัศนคติในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และกับสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย ชี้นำแนวทางกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนในวิชาที่สอน สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน ใช้วิธีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกที่สามารถเรียนได้อย่างมีความสุขทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในการเรียน

2) ด้านแรงจูงใจในการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีการเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนโดยใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้เกม กระบวนการกลุ่ม ในลักษณะที่มีข้อสรุปเป็นการโน้มน้าว จูงใจ และเชื่อมโยง เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพที่ศึกษาอยู่ และการวางแผนในชีวิตเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในการเรียน การจัดการเรียนให้เป็นระบบ

3) ด้านการจัดการเวลาในการเรียน อาจารย์ผู้สอนแนะแนวทางการเรียนให้ได้ผลสำเร็จ และการปฏิบัติตัวในสังคม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเรียนและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปลอดภัย

4) ด้านความวิตกกังวลในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรพูดคุยตกลงกับผู้เรียนให้ชัดเจน เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินในส่วนต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน และสังเกตว่าผู้เรียนคนใดมีความวิตกกังวล มีการประกาศผลคะแนนเป็นระยะเพื่อให้นักศึกษาทราบทิศทางในการจัดการกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

5) ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรตั้งกฎข้อบังคับในการเรียนการสอนที่มีการระบุโทษที่ชัดเจนมีผลทันที เพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น ทั้งนี้ควรประเมินโดยใช้การสังเกตนักศึกษาทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลร่วมกับการประเมินแบบปกติ พยายามเอาใจใส่ติดตามกรณีที่มีปัญหาเพื่อเป็นกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวอยู่เสมอ ทำให้นักศึกษาเห็นถึงความมุ่งมั่นของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน และอาจใช้หลักการจัดการศึกษาโดยใช้กระบวนการจัดตปัญหาศึกษา เพื่อฝึกสมาธิ และจดจ่อกับสิ่งที่เรียนของนักศึกษา

6) ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาทำงานหรือแบบฝึกหัดที่ค่อนข้างยาก เพื่อให้เกิดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตลอดจนเข้ามาถามแนวทางในการทำ ซึ่งทำให้เกิดความพฤติกรรมจำฝังใจและเกิดความพยายามของนักศึกษาเอง นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลักษณะที่ให้นักศึกษาร่วมลงมือปฏิบัติ พร้อมทั้งให้สรุปสาระความรู้ที่ได้จากกิจกรรม มีการนำเสนอและอภิปรายกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน

7) ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ควรให้นักศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาที่ยาก และจำบทเรียนที่สำคัญและเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับส่วนอื่น ๆ ของเนื้อหา รวมทั้งเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ มอบหมายงานให้ทำแบบฝึกหัดก่อนเริ่มบทเรียนต่อไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาก่อนเริ่มเรียนในบทนั้น ๆ

8) ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรมีแนวทางวิธีการสอนใหม่ ๆ ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอบทเรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด ส่งเสริมการใช้สื่ออำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม โดยการบอกแหล่งที่นักศึกษาจะสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งเสนอแนะเทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยด้านการเรียนเช่น การขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ การจดบันทึกสรุปเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจและการจดจำ

9) ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าสอบ ควรแจ้งแนวการสอนวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการสอน ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมกับเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง และหรืออาจมีการทดสอบประจำหน่วยหรือสอบย่อย (ก่อน-หลัง)

10) ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ควรแจ้งกำหนดการสอบให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าเพื่อการเตรียมความพร้อม เน้นเนื้อหาส่วนที่สำคัญทำให้นักศึกษาสนใจในเนื้อหานั้น ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ทักษะคิดในการเรียนของนักศึกษา
2. ควรทำการวิจัยเรื่อง การศึกษายุทธวิธีในการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา
3. ควรมีการศึกษการปรับพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาโดยใช้เทคนิควิธีที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. 2545. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนคร. บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษร พลอยโพธิ์. 2552. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2544. บทความสถิติ. เมษายน-กุมภาพันธ์ 2544. (Online) Available: <http://www.watpon.com>. (สืบค้นข้อมูล 10 มกราคม 2556)
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชนาฏ วรยศศรี. 2544. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล พระนครใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประณต แก้วนิม. 2549. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. 2547. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สิงห์ ไทวงศ์. 2544. ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎี พิจารณาเหตุผล
อารมณ์ พฤติกรรม ต่อยุทธวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่
มีสถานภาพรอพินิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยรามคำแหง อ้างถึงใน เกษร
พลอยโพธิ์. 2552. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ภัทรพล มหาจันทร์. 2554. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 4 ฉบับเดือน
กันยายน-ธันวาคม 2554.

http://www.satriwit3.ac.th/external_links.php?links=2904. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
สตรีวิทยา พุทธมณฑล.

ภาคผนวก

แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา
พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านให้ความกรุณา
สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- ท่านเป็นนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชา

☐ การท่องเที่ยว	☐ การโรงแรม
☐ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (เทียบโอน)	☐ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
☐ อาหารและโภชนาการ	☐ อาหารและโภชนาการ (เทียบโอน)
☐ ธุรกิจคหกรรมศาสตร์	

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้เป็นการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

ขอความกรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

คำถาม	ไม่จริงเลย	ค่อนข้างไม่จริง	จริง	ค่อนข้างจริง	จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย					
2. ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย					
3. ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่วางไว้					
4. หลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น					
5. ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาคุ้มครองได้					
6. ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งอื่นและไม่ได้สนใจในสิ่งที่					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
กำลังเรียนอยู่					
7. ข้าพเจ้าใช้วิธีการช่วยการเรียนรู้ โดยสังเกตการใช้ตัวอักษรเอนและการขึ้นหัวข้อใหม่ในตำราเรียน					
8. ข้าพเจ้าพยายามใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญให้ได้ขณะฟังคำบรรยาย					
9. ข้าพเจ้าจะหมดกำลังใจเมื่อผลการเรียนต่ำ					
10. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา					
11. ปัญหาภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องความรัก เรื่องการเงิน เรื่องความขัดแย้งภายในครอบครัว เป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สนใจต่อการเรียน					
12. ข้าพเจ้าพยายามคิดอย่างละเอียดถึงหัวข้อที่เรียน ว่าข้าพเจ้าควรได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนมากกว่าการอ่านผ่าน ๆ					
13. ถ้าเนื้อหาบทเรียน น่าเบื่อหรือไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าก็จะพยายามเรียนต่อไปจนจบ					
14. ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนและลังเลว่าเป้าหมายการเรียนของข้าพเจ้าควรเป็นอะไร					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
15. ข้าพเจ้าจะเรียนรู้คำ หรือแนวคิดใหม่ ๆ โดย โยงสิ่งเหล่านั้นกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง					
16. ข้าพเจ้ามาเรียนโดยไม่มีการเตรียมตัวก่อนมา เรียน					
17. ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้ามักลองคิดตั้ง คำถามที่คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน					
18. ข้าพเจ้าไม่ค่อยไปมหาวิทยาลัย					
19. การขีดเส้นได้ข้อความในบทเรียนมี ประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า					
20. ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อยเพราะมีเวลา เตรียมตัวน้อย					
21. ข้าพเจ้าพยายามถึงคำถามที่อาจจะออก ข้อสอบ ขณะทบทวนบทเรียน					
22. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเมื่อถึงเวลาสอบ เท่านั้น					
23. ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษา ของข้าพเจ้า					
24. ข้าพเจ้านำสมุดจดบรรยายเปรียบเทียบกับ ของคนอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าสมุดของข้าพเจ้า ถูกต้องสมบูรณ์					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด 49
25. ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากในขณะที่เรียน					
26. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนเรียนครั้งต่อไป					
27. ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้					
28. ข้าพเจ้าเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้เกรดที่ดี แม้ว่าจะไม่ชอบวิชานั้น					
29. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าได้น้อยมากเมื่อมามหาวิทยาลัย					
30. ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่งที่อ่านไปแล้วในใจ					
31. แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมาอย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกกังวลใจอย่างมาก					
32. เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้ อย่างมีเหตุผล					
33. ข้าพเจ้ามักอ้างเหตุผลเข้าข้างตัวเอง เมื่อไม่สามารถเรียน หรือทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย					
34. เวลาเรียนหนังสือข้าพเจ้ามักประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจบทเรียน					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
					50
35. ในขณะที่สอบข้าพเจ้ารู้สึกค่อนข้างมั่นใจว่า ข้าพเจ้าสามารถทำได้					
36. การผลัดวันประกันพรุ่งเป็นปัญหาทางด้านการเรียนสำหรับข้าพเจ้า					
37. ขณะกำลังเรียน ข้าพเจ้าตรวจสอบตนเอง เสมอว่า เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หรือไม่					
38. ข้าพเจ้าไม่สนใจเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป ข้าพเจ้าต้องการเพียงที่จะได้ทำงานดี ๆ					
39. ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะรวบรวมสมาธิได้ เพราะรู้สึกกระวนกระวาย หรืออารมณ์ไม่ดี					
40. ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่ง ที่ข้าพเจ้าเรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ					
41. ข้าพเจ้าวางมาตรฐานทางการเรียนสำหรับ ตนเองค่อนข้างสูง					
42. ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วง ใกล้สอบ ในการสอบทุกครั้ง					
43. ข้าพเจ้าพบว่า มันยากที่จะให้ความสนใจใน ขณะที่ฟังการบรรยาย					
44. ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับประโยชน์แรกหรือ					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
ประโยชน์สุดท้ายของย่อหน้าที่คุณอ่านหนังสือ					51
45. ข้าพเจ้าเรียนเฉพาะวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ					
46. ข้าพเจ้าออกแวงง่ายมากขณะเรียน					
47. ข้าพเจ้าพยายามที่จะโยงความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับประสบการณ์เดิม ของข้าพเจ้า					
48. ข้าพเจ้าใช้เวลาเรียนในระหว่างวัน อย่างมี ประโยชน์					
49. เมื่อพบบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้ามักจะเลิกสนใจ หรือเลือกเรียนเฉพาะส่วนที่ง่าย ๆ เท่านั้น					
50. ข้าพเจ้าใช้การวาดรูป หรือสเกตส์รูปเพื่อช่วย ในการทำความเข้าใจขณะที่กำลังเรียน					
51. ข้าพเจ้าไม่ชอบกิจกรรมส่วนใหญ่ในชั้นเรียน					
52. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการทำความเข้าใจกับ คำถามในข้อสอบ					
53. ข้าพเจ้าใช้แผนภูมิ แผนผัง ตารางอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยสรุปเนื้อหาบทเรียน					
54. ความกังวลว่าจะทำข้อสอบได้ไม่ดีนั้น รบกวนสมาธิในการสอบของข้าพเจ้า					
55. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชา เพราะว่า					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจัง					
56. ข้าพเจ้าอ่านตำราเรียนที่ได้รับมอบหมายในวิชาต่าง ๆ					52
57. ข้าพเจ้ารู้สึกหาวหวนเมื่อมีการสอบที่สำคัญ					
58. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะจัดตารางที่แน่นอนและทำตามนั้นอย่างแน่วแน่					
59. เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ					
60. มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องขีดเส้นได้ในบทเรียน					
61. ข้าพเจ้ามีสมาธิอย่างดียิ่งในขณะที่เรียน					
62. ข้าพเจ้าใช้หัวข้อเรื่องในแต่ละตอนช่วยจำแนกประเด็นสำคัญในการอ่าน					
63. เมื่อมีการสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจและสับสนมาก จนไม่สามารถทำข้อสอบได้					
64. ข้าพเจ้าจำกฎ ไวยากรณ์ คำศัพท์เฉพาะและสูตรได้ แต่ไม่เข้าใจ					
65. ข้าพเจ้าทดสอบตนเองเพื่อให้แน่ใจว่าข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังเรียน					
66. ข้าพเจ้ามักจะพักผ่อนการอ่านหนังสือ					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
มากกว่าที่ควรจะทำ					53
67. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาวิธีนำสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
68. ข้าพเจ้ามักใจลอยคิดถึงสิ่งอื่น ๆ ในขณะที่เรียน					
69. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้					
70. ข้าพเจ้าตรวจสอบการบ้านที่ได้รับมอบหมายเพื่อทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียน					
71. ข้าพเจ้ามีความยากลำบากในการปรับสิ่งที่เรียนให้เข้ากับวิชาเรียนประเภทต่าง ๆ					
72. บ่อยครั้งในขณะที่เรียนข้าพเจ้ามักจะงงกับรายละเอียดและไม่สามารถเห็นภาพรวมทั้งหมดเพราะสนใจรายละเอียดมากเกินไป					
73. ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกลุ่มทบทวนวิชาเรียนเมื่อมีการทบทวนกัน					
74. ข้าพเจ้าใช้เวลาค่อนข้างมากกับเพื่อนจนมีผลเสียต่อการเรียน					
75. ในขณะที่ทำการสอบ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่โจทย์ต้องการ ทำให้ต้องเสียคะแนนไป					

คำถาม	ไม่จริง เลย	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
76. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาความสัมพันธ์ของ แก่นเนื้อหาที่สำคัญในสิ่งที่เรียน					
77. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการหาจุดสำคัญใน การอ่านหนังสือ					

แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมเรียนรู้ของนักศึกษา หมายถึง วิธีการ แนวทางส่งเสริมเพื่อ
การพัฒนาพฤติกรรมเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา ได้แก่

1. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านทัศนคติในการเรียน
2. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียน
3. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านการจัดการเวลาเรียนในการเรียนของนักศึกษา
4. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านความวิตกกังวลในการเรียน
5. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน
6. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนรู้ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้

7. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านการเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำเนื้อหา
บทเรียนที่สำคัญ

8. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือด้านการเรียน

9. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

10. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล (ภาษาไทย)

นางฉัตรดาว ไชยหล่อ

ชื่อสกุล (ภาษาอังกฤษ)

MRS. CHATDAW CHAILOR

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

หน่วยงาน

หลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ที่อยู่

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ต.บ่อหยาง อ.เมือง จ. สงขลา 90000

เบอร์โทรศัพท์

074-317173, 324246 ต่อ 1731 หรือ 081-4855803

E-mail

chatdaw_kob@hotmail.com

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล (ภาษาไทย)	นางอัญชลี สุวรรณะ
ชื่อสกุล (ภาษาอังกฤษ)	MRS. AUNCHALEE SUWANNA
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หน่วยงาน	หลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ที่อยู่	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต.บ่อยาง อ.เมือง จ. สงขลา 90000
เบอร์โทรศัพท์	074-317173, 324246 ต่อ 1731 หรือ 089-6562566
E-mail	-

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล (ภาษาไทย)	นางสุจินต์ สุวรรณ
ชื่อสกุล (ภาษาอังกฤษ)	MRS. SUJIN SUWAN
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หน่วยงาน	หลักสูตรสาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ที่อยู่	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต.บ่อทราย อ.เมือง จ. สงขลา 90000
เบอร์โทรศัพท์	074-317173, 324246 ต่อ 1731 หรือ 061-1904914
E-mail	-